

ἔσται τοῖς ἀνθρώποις⁽²⁾
 μεγάλη τε καὶ ἄμετρος,
 δι' ἧς δοκιμάζονται⁽³⁾
 οἱ δοῦλοί σου⁽⁴⁾ ἅπαντες.

ἔσεσθαι τοῖς ἀνθρώποις⁽²⁾.
 πλέον δὲ ἀγίοις⁽⁴⁾
 πικρότερος γίνεται⁽³⁾,
 τοῖς δυναμένοις νικᾶν
 τὰ αὐτοῦ φαντάσματα.¹

IX. Sechste Strophensyzygie.

Alternative für die Christen: Verfolgung oder Abfall.

Bisher war nur von den Wundern des Antichrist die Rede; mit 196 ist aber (Konkatenation, 2. Müllersches Gesetz) bereits die Überleitung zur Kehrseite seines Auftretens angedeutet und dieser Gegenstand bildet mit Rücksicht auf die besonderen Folgen für die Christen den Gegenstand der Strophen $\iota' + \iota'$. Vorlage ist wieder Aphrem:

ι'
 202 Ὁ μὲν λιμὸς⁽²⁾ μέγας⁽³⁾ γέ-
 νηται
 καὶ ἀρνήσεται
 καὶ ἡ γῆ⁽⁵⁾ τοὺς καρποὺς⁽⁶⁾
 αὐτῆς,
 καὶ ὑμβροὶ⁽⁷⁾ ὅλως οὐκ⁽⁴⁾
 ἔσονται.
 πάντα τὰ φυτὰ⁽⁸⁾ δὲ
 μαρνανθήσεται⁽⁹⁾ ἄθροον
 καὶ βοτάναι⁽¹⁰⁾ οὐ γένων-
 ται^{(11), 2}

209 Ἀπὸ τόπου⁽¹⁾ εἰς τόπον⁽¹⁾
 οἱ ἄνθρωποι φεύξονται⁽²⁾

Aphrem:
 Καὶ λοιπὸν γίνονται
 λιμοὶ χαλεποί,⁽³⁾
 λοιμοὶ ἐπιμένοντες...
 τότε οἱ οὐρανοὶ οὐκέτι⁽⁴⁾ βρέ-
 χουσιν,⁽⁷⁾
 ἡ γῆ⁽⁵⁾ οὐκέτι⁽⁴⁾ καρποφο-
 ρεῖ...⁽⁶⁾
 βοτάνη⁽¹⁰⁾ οὐκέτι φέεται⁽¹¹⁾
 χλόη⁽⁸⁾ οὐκέτι ἀνατελεῖ,
 τὰ δένδρα⁽⁸⁾ ἀπὸ ῥιζῶν ψύ-
 χονται⁽⁹⁾
 καὶ οὐκέτι βλαστάνου-
 σιν⁽⁹⁾...³
 Ἄπαντες δὲ οἱ ὄντες
 ἐπὶ γῆς ἀνατολῶν⁽¹⁾,

¹ 2, 223 E. F.

² Vgl. die Parallelstelle:

οὐρανοὶ οὐ βρέχουσι,

τὰ φυτὰ⁽⁸⁾ μαρνανονται⁽⁹⁾ 2, 223 C.

³ 3, 139 F — 140 A.